

אלו הן הלוקין

פרק שלישי מכות

נח א מיי' פירא מה' / משה קרענו כל / א סמ' לאין שאל /

ג ב מ' מ' פ' מ' מה' / ג' ב' מ' מ' א' /

ד מ' מ' פ' מ' מה' / מ' מ' ב' מ' א' ס' /

ה מ' מ' פ' מ' מה' / מ' מ' ב' מ' א' ס' /

ו מ' מ' פ' מ' מה' / מ' מ' ב' מ' א' ס' /

ז מ' מ' פ' מ' מה' / מ' מ' ב' מ' א' ס' /

ח מ' מ' פ' מ' מה' / מ' מ' ב' מ' א' ס' /

ט מ' מ' פ' מ' מה' / מ' מ' ב' מ' א' ס' /

י מ' מ' פ' מ' מה' / מ' מ' ב' מ' א' ס' /

יא מ' מ' פ' מ' מה' / מ' מ' ב' מ' א' ס' /

יב מ' מ' פ' מ' מה' / מ' מ' ב' מ' א' ס' /

יג מ' מ' פ' מ' מה' / מ' מ' ב' מ' א' ס' /

יד מ' מ' פ' מ' מה' / מ' מ' ב' מ' א' ס' /

טו מ' מ' פ' מ' מה' / מ' מ' ב' מ' א' ס' /

טז מ' מ' פ' מ' מה' / מ' מ' ב' מ' א' ס' /

יז מ' מ' פ' מ' מה' / מ' מ' ב' מ' א' ס' /

יח מ' מ' פ' מ' מה' / מ' מ' ב' מ' א' ס' /

יט מ' מ' פ' מ' מה' / מ' מ' ב' מ' א' ס' /

כ מ' מ' פ' מ' מה' / מ' מ' ב' מ' א' ס' /

כא מ' מ' פ' מ' מה' / מ' מ' ב' מ' א' ס' /

כב מ' מ' פ' מ' מה' / מ' מ' ב' מ' א' ס' /

כג מ' מ' פ' מ' מה' / מ' מ' ב' מ' א' ס' /

כד מ' מ' פ' מ' מה' / מ' מ' ב' מ' א' ס' /

כה מ' מ' פ' מ' מה' / מ' מ' ב' מ' א' ס' /

כו מ' מ' פ' מ' מה' / מ' מ' ב' מ' א' ס' /

כז מ' מ' פ' מ' מה' / מ' מ' ב' מ' א' ס' /

כח מ' מ' פ' מ' מה' / מ' מ' ב' מ' א' ס' /

כט מ' מ' פ' מ' מה' / מ' מ' ב' מ' א' ס' /

ל מ' מ' פ' מ' מה' / מ' מ' ב' מ' א' ס' /

למאי דכתיבא ליה לדידיה מסרם ליה לקרא ודריש ליה • דאילו היה דורש המקרא כסדרו לא היה נפקא ליה מקרא כדוריש השתא כדפ"ה ואם חלמך אחי אחי משבת לר' שמעון בן גוריון קשה מנלן למדרש הכי ולסרוס לקרא ויש לומר דשפיר קדריש דעל כרחק בכור לא קודם לקודם זריקה אע"פ שנתבאר חסד לחודה (ה) דמכל מקום אי להכי חסד לישחיק מיניה וילפינן ליה שפיר מתודה שנתבאר בסוף קך נראה למשי"ח וכדפירש בתוספות דעל כרחק תודה חסיד לקודם זריקה דאיסורא אחרתא ליכא לאוקמה בה דליכא לאוקמי (ג) * (בה) אחר זריקה דשי לודים והלקך ליכא למימר דמוקמינן בטר שנתבאר קודם לפני זריקה דאחי בקל וחומר מתודה (ג) וכולהו דמסתבר דהא מכל מקום על כרחק לר"ך לאוקמי תודה לפני זריקה אע"פ * דחד לך חומר הוא אלל עולה מכל מקום לא אחא אלל להכי כדפירש ואם כן סוף סוף משמע (ד) בכבור: **איסורא** בעלמא • ליכא בעוליה (ה) הא דמרבא אזהרה דחד חד וחד וזהו דבכר חסד היינו איסורא בעלמא אלל עיקרא דמלקות דכל חד וחד אחא חוץ לחומה ואחי ק"ו דר' שמעון ומגלה בעוליה איסור בכל חד וחד כחודש בכבורים עד שלא קורין ובתורה עד שלא זרק ואם חלמך ומנלן לר' שמעון פירושי איסור חדש כהו הא לריכא למלקות חוץ לחומה ומאי קאמר בכבורים חוץ לחומה קל וחומר ממעשר אלל לא בא כהו הכתוב אלל לאוכל עד שלא קרא עליהן הא שפיר אילטרין למלקות חוץ לחומה וכן לכולהו ויש לומר דמסתברא ליה לר' שמעון דכל קרא אחא לפני דברים לאחייו איסור חדש וגם לאחייו נמי למלקות חוץ לחומה והכי קאמר אלל למדעו בכבורים איסור לתון לחומה הרי קל וחומר ממעשר אלל לאחייו איסור דעד שלא קרו וגם נמי חוץ למלקות לתון לחומה והא דקחני בעוליה ובעוליה אלל לאוכל לפני זריקה לוקה לאו דוקא לוקה אלל איסור בעלמא ובעוליה לוקה לאו דוקא ופרידן והא אמר רבא זר שאלג מן העולה לפני זריקה לר' שמעון לוקה חמס חד משום חוץ לחומה דאחי בקל וחומר ממעשר וחד משום לאו לפני זריקה כו' אלמא דר' שמעון מלקות קאמר ולא איסורא ומשי מתי חמס חמס איסורי וליכא מלקות אלל בזולל חוץ לחומה גירולא והא אן מן אלו הן הלוקין פירש הקונטרס וקחני בכורים עד שלא קרא עליהן וקדשי קדשים חוץ לקלטים מה שהכיר בקונטרס קדשי קדשים קשה דמהו לא משני מידי כדפירש הקונטרס גופיה במסקנא לכ"ג לפרש דה"ס לא פרידן אלל מבכורים דמקדשי קדשים לא פרידן דה"ס דה"ס איכא אזהרה כמו שאפרש

אלא * לאוכל מן העולה לאחר זריקה אפילו בפנים שהוא לוקה אמר רבא דילידא אימיה, כר"ש תיליד ואי לא, לא תיליד, ואע"פ דאית להו פירכא: **מאי חומרא** דבכורים במעשר שכן יאסורים לודים אדרבה מעשר חמור שכן יאסור לאונן ומאי חומרא דתורה ושלמים במעשר שכן מעונין מתן דמים ואיסורין לגבי מוכח אדרבה מעשר חמור שכן מעונין כסף צורה ומאי חומרא דבכור מתודה ושלמים שכן קדושתו מרחם אדרבה תודה ושלמים חמורים שכן מעונים סמיכה ונסכים ותנופת חוזה ושוק ומאי חומרא דחטאת ואשם מבכור שכן קדשי קדשים אדרבה בכור חמור שכן קדושתו מרחם ומאי חומרא דעולה מחטאת ואשם שכן כלייל אדרבה חטאת ואשם חמירי שכן מבכרי וכולהו חמירי מעולה דאית בהו שתי אבילות, **אלא** מאי דילידא אימיה כרבי שמעון? דלמא דכ"ג דרבי ליה לדידיה מסרם ליה לקרא ודריש ליה. ולי מזהירין מן הדין הא * אפילו במאן דאמר עונשין מן הדין אין מזהירין מן הדין? איסורא בעלמא והאמר **(רבא)** זר שאכל מן העולה לפני זריקה חוץ לחומה לרבי שמעון לוקה חמס? חמשה חמס? איסורין הוו והא אמן חגן **אלו הן הלוקין**?

לאוכל עולה • אחי לאחר זריקה ואפי' כהן שהוא לוקה ואחריה עשה אשכחן בה בעלמא (ויקרא ח) וערכו בני אהרן וגו' כלייל היא ולא לאחייה: **דילידא אימיה** ר' שמעון פירש • כל שאמו יולדת חבסק רמזים יה ר' לון שיהא כר' שמעון: **ואע"פ דאית ביה פירכא** למילתיה כדמחמס פירכא פירכא בעוליה ואילו: **בכורים** • מותרים לאונן לר' שמעון ביבמות בפרק הערל (דף ע"ג): **לאונן** • יום מיתת מתו: **עשון ספך צריה** • לפירוט דכתיב (דברים יד) ולדת הכסף ביוק דבר שיש עליו טרה: **בכור** פשוט לא סמיכה ולא נכסים • כהנן במתות כפ' שתי מדות (דף ע"ג): **אלל** מאי היא דילידא אימיה כו' • האילו ואחי פירכא למילתיה מהו שכתו: **דלמא דכתיב** ליה מסרם לקרא ודריש ליה • לפי דעתו שהחמירם שהוא מולא כחוזה שקול מולא חמורים נראה לו חומר סרס אח המקרא לחדשו כהנן למולא איסורין שמאלא שאם דרשו כסדרו לא היה יכול ללמוד ממת האיסורין הללו בכל אחד ואחד שאל דרש חמלה ובכורות זה הכבור וכי מה בא ללמדט אלל לאוכלו חוץ לחומה ק"ו ממעשר אלל לאוכל לפני זריקה ק"ו מתודה ושלמים אין זה נכון שעדיין לא מלאו בתורה ושלמים ועל כרחו היה לר' לומר הא לא בא הכבור אלל לאוכל מן הכבור לפני זריקה שהוא לוקה ומעשה אין לו אזהרה (לאוכל ממת לאחר זריקה) והוא זר' וכן בטולן זה אחר זה: **ובי מזהירין** מן הדין • דקאמר אלל לאוכל חוץ לחומה קל וחומר ממעשר כו' וכו' חס לפני זריקה קל וחומר מתודה דלמא כוליה חוץ לחומה אהו ודקאמר קל וחומר אין מזהירין מן הדין ואין כהן אס אינו ענין: **ואפי' למאן דלמב ב' דהא ר' יצחק דאית ליה באחייו בה אחיו ובת אחו עונשין מן הדין וגבי אזהרה איכא קרא יחידא: איסורא בעלמא** • האי דקא מיישי בעוליה אזהרה בק"ו לאיסורי בעלמא קאמר ולא למלקות: **זר שאכל מן העולה** כו' • דוקא זר קאמר ואע"פ דכהן לגבי עולה זר הוא הכהן זר דוקא קאמר דאי כהן בלד ליה חד ללו דהא חמס דקאמר חוץ לחומה דאחי בקל וחומר ממעשר וחד משום לפני זריקה דאחי בקל וחומר מתודה ושלמים וחד משום זר גמיר אחי לאחר זריקה דאחי בקל וחומר מבכור וכ"ש לפני זריקה וחד משום אוכל חוץ לקלטים דאחי בקל וחומר מחטאת ואשם וחד משום אוכל עולה ופירש כהן דבחוץ הקלטים וכל שכן זר חוץ לקלטים וחד לחומה אלמא לוקה חמס: **משום חמסה איסורים** • קאמר ולא ללקות עליהן: **והאלגן חגן** אלל הן הלוקין • וקחני • בכורים וכולל קדשי קדשים חוץ לקלטים: **קרא**

דלמא כוליה חוץ לחומה אהו ודקאמר קל וחומר אין מזהירין מן הדין ואין כהן אס אינו ענין: **ואפי' למאן דלמב ב' דהא ר' יצחק דאית ליה באחייו בה אחיו ובת אחו עונשין מן הדין וגבי אזהרה איכא קרא יחידא: איסורא בעלמא** • האי דקא מיישי בעוליה אזהרה בק"ו לאיסורי בעלמא קאמר ולא למלקות: **זר שאכל מן העולה** כו' • דוקא זר קאמר ואע"פ דכהן לגבי עולה זר הוא הכהן זר דוקא קאמר דאי כהן בלד ליה חד ללו דהא חמס דקאמר חוץ לחומה דאחי בקל וחומר ממעשר וחד משום לפני זריקה דאחי בקל וחומר מתודה ושלמים וחד משום זר גמיר אחי לאחר זריקה דאחי בקל וחומר מבכור וכ"ש לפני זריקה וחד משום אוכל חוץ לקלטים דאחי בקל וחומר מחטאת ואשם וחד משום אוכל עולה ופירש כהן דבחוץ הקלטים וכל שכן זר חוץ לקלטים וחד לחומה אלמא לוקה חמס: **משום חמסה איסורים** • קאמר ולא ללקות עליהן: **והאלגן חגן** אלל הן הלוקין • וקחני • בכורים וכולל קדשי קדשים חוץ לקלטים: **קרא**

דלמא כוליה חוץ לחומה אהו ודקאמר קל וחומר אין מזהירין מן הדין ואין כהן אס אינו ענין: **ואפי' למאן דלמב ב' דהא ר' יצחק דאית ליה באחייו בה אחיו ובת אחו עונשין מן הדין וגבי אזהרה איכא קרא יחידא: איסורא בעלמא** • האי דקא מיישי בעוליה אזהרה בק"ו לאיסורי בעלמא קאמר ולא למלקות: **זר שאכל מן העולה** כו' • דוקא זר קאמר ואע"פ דכהן לגבי עולה זר הוא הכהן זר דוקא קאמר דאי כהן בלד ליה חד ללו דהא חמס דקאמר חוץ לחומה דאחי בקל וחומר ממעשר וחד משום לפני זריקה דאחי בקל וחומר מתודה ושלמים וחד משום זר גמיר אחי לאחר זריקה דאחי בקל וחומר מבכור וכ"ש לפני זריקה וחד משום אוכל חוץ לקלטים דאחי בקל וחומר מחטאת ואשם וחד משום אוכל עולה ופירש כהן דבחוץ הקלטים וכל שכן זר חוץ לקלטים וחד לחומה אלמא לוקה חמס: **משום חמסה איסורים** • קאמר ולא ללקות עליהן: **והאלגן חגן** אלל הן הלוקין • וקחני • בכורים וכולל קדשי קדשים חוץ לקלטים: **קרא**

גיבחה כר"א דייחא הוא
אלל עולה ואחי סוף
סוף כו'

הגרות הב"ח
(ה) חס' ד"ה לוחי
ובי קודם לתורה דאי
לכתי כ"ל ותיבת דמכל
פיקס נחמק: (ז) בא"ר חוץ
דליכא לאוקמי להכי
(ג) ותיבת כהו נראה
(ג) בא"ר נקל וחומר
מתודה והכי משמע דהא:
(ד) בא"ר כוף סוף משמע
דבכור אחא לאחר זריקה
כ"ד: (ה) ד"ה איסורא
כ"ו ככולהו מ"ה הא דמרבא
ובי כ"ל חד וחד דבכר
חמס בכבורים עד שלא
קרא ובתורה: (ו) בא"ר
כ"ש: הקונטרס בסוף
ומקדשי קדשים קליט נמי לא
פרידן כ"ל ותיבת אלל
נחמק: (ז) בא"ר חוץ
לחומה לא לר"ך קרא שפיר
טולן כ"ל ותיבת לין
נחמק: (ח) בא"ר אין
הכי נמי חס' דרבי שמעון
לכולהו איסורין לאוכל
לפי וכו' וחסמא ואשם
דקחני חוץ לקלטים מה
(ט) בא"ר דמגופיה דקרא
אחא דמתי: בא"ר ועוד
קשה דכיון דהא דמרבין
איסורין דבעלמא הוא
דקאמר כדפי' הקונטרס
למה לי היטות ליה דכלל
חד וחד וכחוכ קרא
לאיסור כדפי' הקונטרס
לש"ל כ"ל וכו' ותיבת
לתיבת וכו' ותיבת דאיכא
כתיב חד עשה דתורה
שמעין מקרא וס' וכו'
יבסך ויבסך חלל וכו'
כתיב אר בכור שר וגו'
ובשם יס' ל' נ' וכן
במחמא ואשם ועולה
כדפירש נפתור זר:

אחייו קד
ענין שכתב
מן הדין פי'
עוד בכבורין
ג"ר ז"ל

הגרות הב"ח
(ה) חס' ד"ה לוחי
ובי קודם לתורה דאי
לכתי כ"ל ותיבת דמכל
פיקס נחמק: (ז) בא"ר חוץ
דליכא לאוקמי להכי
(ג) ותיבת כהו נראה
(ג) בא"ר נקל וחומר
מתודה והכי משמע דהא:
(ד) בא"ר כוף סוף משמע
דבכור אחא לאחר זריקה
כ"ד: (ה) ד"ה איסורא
כ"ו ככולהו מ"ה הא דמרבא
ובי כ"ל חד וחד דבכר
חמס בכבורים עד שלא
קרא ובתורה: (ו) בא"ר
כ"ש: הקונטרס בסוף
ומקדשי קדשים קליט נמי לא
פרידן כ"ל ותיבת אלל
נחמק: (ז) בא"ר חוץ
לחומה לא לר"ך קרא שפיר
טולן כ"ל ותיבת לין
נחמק: (ח) בא"ר אין
הכי נמי חס' דרבי שמעון
לכולהו איסורין לאוכל
לפי וכו' וחסמא ואשם
דקחני חוץ לקלטים מה
(ט) בא"ר דמגופיה דקרא
אחא דמתי: בא"ר ועוד
קשה דכיון דהא דמרבין
איסורין דבעלמא הוא
דקאמר כדפי' הקונטרס
למה לי היטות ליה דכלל
חד וחד וכחוכ קרא
לאיסור כדפי' הקונטרס
לש"ל כ"ל וכו' ותיבת
לתיבת וכו' ותיבת דאיכא
כתיב חד עשה דתורה
שמעין מקרא וס' וכו'
יבסך ויבסך חלל וכו'
כתיב אר בכור שר וגו'
ובשם יס' ל' נ' וכן
במחמא ואשם ועולה
כדפירש נפתור זר: